

Qui no coneix... Pere Fontanals, pirellista, periodista i pluripolemista

PEL SENYOR RAMON

Il·lustració: Maria Picassó

De primer tothom diu que no el coneix, en Fontanals. Però de seguida surt un episodi, una aventura o un negoci on aquest home s'ha arriscat a provar sort. Des dels anys d'escola o en mil i una feines. I tant que el coneixeu! Ara mateix, amatent al batec de la ciutat des de "NacióManresa", també el veureu sovint fer tertúlia a ca la Goñi -formalment, a Canal Taronja. Pere Fontanals i Bosch. Del 1972, fill del barri de Valldaura. Amb el seu germà Jaume van fer primària al Sant Ignasi, però ell quedà predestinat als estudis professionals: administratiu i informàtic, i d'aquí fins a la UVic, aleshores que anàvem amb l'ema-essa-dos, i els mòbils quedaven per a la ciència ficció! No hi va acabar ni un curs, que se'l rifaven les empreses de PC -Triònic, Control, Bages informàtica...- fins que el 91 en tingué una de pròpia, que era el CIM. Flirtejà amb el poder, s'incorporà a Jove Cambra, i fins obrí una sucursal, just abans que no se n'anés tot en orris! Tant li fa, en Fontanals té nas per als negocis, un punt de barra i un fetge com una rajada -això que ara en diem resiliència.

I aleshores es va plantar als peus dels Drets, en un quiosc de diaris, revistes i xiclets. I en acabat, una altra tombarella: entra a la Pirelli, de la mà de son pare. I serà un arribar i moldre, perquè al cap de poc ja era al comitè en nom de la CGT, i abraçava camins de revolució. O de política, perquè també fitxà temporalment per ERC i es començà a mirar la ciutat en el seu detall. L'espetec de la multinacional pneumàtica el deixà altra vegada a l'atur i ressuscità al bar Los Jamones, allà a la Font: catorze hores al dia, any i mig, i al capdavant un traspàs per continuar bufant cullera. D'això ja no fa tant! En el seu periple vital, ara el Pere es casarà amb una russa, sumará dues bessones precioses, començarà estudis de filosofia a distància i s'incorporarà al món de la comunicació digital en clau de publicitari. Recordeu aquell "Més Manresa" de TLB i el grup Basiana? Després vindrà la Bagesfera i, a la fi, aquesta franquícia del grup "NacióDigital" que l'obliga a buscar més notícies que no pas anuncis; "NacióManresa". Vuit anys d'estabilitat, salpebrada de polèmica: qui ho deia que el digitals no anirien? Qui ho diu que ell no és periodista? Fuma més que no dorm, però li agrada fer allò que fa. I ara que gasta despatx propi el podeu veure cada dia per Sobrerroca enfilant el Cap del Rec, apujar la persiana, i buscar la pregunta, la foto o aquella exclusiva que li permeti pensar que, tot plegat, ha valgut la pena.